

Curtea Supremă de Justiție**D E C I Z I E**

30 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecători - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Glodeni din 25 iulie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2012 de către inculpatul

Carp Ivan Gheorghii, născut la 02 februarie 1987, originar și domiciliat în s.Hîjdieni, r-nul Glodeni.

Termenul examinării cauzei în:

prima instanță de la 28.10.2011 pînă la 25.07.2012,

instanța de apel de la 21.08.2012 pînă la 21.11.2012,

instanța de recurs de la 20.08.2013 pînă la 30.10.2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Glodeni din 25 iulie 2012, Carp Ivan a fost achitat de sub învinuirea în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(1) lit.d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de acesta.

Totodată, prin aceeași sentință, Carp Ivan a fost condamnat în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal la 1 an închisoare și în baza art.187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal la 3 ani închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, fără amendă, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Mocrițchi Vitali a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța civilă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Carp Ivan, la 10 noiembrie 2010, pe la ora 18.30, aflîndu-se în s.Hîjdieni, r-nul Glodeni, fiind în stare de ebrietate, potrivit procesului-verbal nr.279 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 10 noiembrie 2010, printr-o înțelegere prealabilă cu două persoane, în privința cărora procesul penal a fost disjuns într-o procedură separată, fiind somat de către colaboratorii de poliție al CPR Glodeni, Barbăroș Igor și Nichifor Ion, care sînt persoane cu funcții de răspundere, de a-și înceta acțiunile huliganice, urmărind scopul sistării activității lor de serviciu, au refuzat categoric să se supună cerințelor legitime ale acestora, aplicîndu-le mai multe lovituri în diferite părți ale corpului cauzîndu-le, conform rapoartelor de examinare medico-legale nr.360 și nr.359 din 11.11.2010, vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

2.1. Tot el, Carp Ivan, la 03 decembrie 2010, pe la ora 21.00, fiind în stare de ebrietate și aflîndu-se în barul „Romantica” din or.Glodeni, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, i-a aplicat cet.Mocrițchi Vitali multiple lovituri în diferite părți ale corpului cauzîndu-i, conform raportului de examinare medico-legală nr.181/D din 22.12.2010, vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, după care a sustras în mod deschis telefonul mobil de model „Nokia” și cardul bancar, pricinuindu-i părții vătămate un prejudiciu material în sumă de 5000 lei.

2.2. Tot el, Carp Ivan, la 10 noiembrie 2010, pe la ora 18.00, aflându-se în s.Hîjdieni, r-nul Glodeni, printr-o înțelegere prealabilă cu două persoane, în privința cărora procesul penal a fost disjuns într-o procedură separată, urmărind scopul pătrunderii și perchiziționării ilegale a domiciliului cet.Potîng Elena, fără consimțământul acesteia, au pătruns în curtea gospodăriei ei, pe care au perchiziționat-o, în scopul depistării feciorului ei, Potîng Anatol.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul I.Carp, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, deoarece nu se consideră vinovat de comiterea celor incriminate, fiindcă partea acuzării nu a prezentat probe care ar fi confirmat că anume dînsul a comis faptele imputate, nu a aplicat violență în privința colaboratorilor de poliție, ci dimpotrivă aceștia l-au maltratat, fapt pentru care a contestat acțiunile lor ilegale; nu l-a bătut și nu l-a jefuit pe V.Mocrițchi, el benevol acceptîndu-le propunerea să întrebuițeze împreună băuturi alcoolice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2012, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpat.

Instanța de apel, analizînd în ansamblu probele cauzei penale, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor a ajuns la concluzia că acestea confirmă săvîrșirea de către I.Carp a infracțiunilor prevăzute de art.349 alin.(1¹) și art.187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal.

Instanța de apel pe învinuirea adusă în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal a ajuns la concluzia că, vinovăția inculpatului este demonstrată integral prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale și examinate în instanța de judecată, precum și verificate în cadrul cercetării judecătorești în instanța de apel, și anume prin declarațiile părților vătămate Ig.Barbăroș și I.Nichifor, a martorilor Iu.Scripcari, V.Gorea, I.Potîng, A.Barbăroș și actele cauzei - raportul lui Ig.Barbăroș din 10.11.2010, la care este anexată tabela fotografică cu înfățișarea acestuia, pe care se văd urme de aplicare a violenței; procesul-verbal de cercetare la fața locului; rapoartele de examinare medico-legale nr.360 și nr.359 din 11.11.2010 a lui Ig.Barbăroș și I.Nichifor, din care rezultă că acestora le-au fost cauzate vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată; procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, din care rezultă că, la 10.11.2010, inculpatul I.Carp se afla în stare de ebrietate alcoolică; procesul-verbal de cercetare a uniformei de serviciu a lui Ig.Barbăroș cu tabelul fotografic anexat la el, probe care, analizate în ansamblu, coroborează între ele și dovedesc vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art.349 alin.(1¹) Cod penal.

Referitor la învinuirea adusă în baza art.187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal, instanța de apel, la fel a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului este dovedită pe deplin prin declarațiile părții vătămate V.Mocrițchi, care a confirmat că anume inculpatul în acea seară i-a aplicat lovituri în diferite părți ale corpului, l-a impus să scrie o recipisă precum că-i datorează suma de 510 lei și i-a sustras telefonul mobil și bani în sumă de 2000 lei, a martorilor: - L.Luca, care a lămurit că inculpatul a cerut părții vătămate să-i procure băuturi alcoolice, iar cînd acesta a refuzat l-au scos afară, revenind au intrat în altă sală de unde se auzea zgomot de lovituri și scaune răsturnate, după care cu toții au ieșit afară, dînsa urmîndu-i l-a văzut pe V.Mocrițchi jos la pămînt, a doua zi acesta a venit la bar după cardul bancar și i-a spus că i s-a sustras telefonul mobil; - V.Vasilos, care a confirmat că i-a transportat pe V.Mocrițchi și alte persoane prin oraș, în scop ca primul să ridice bani de la bancomat, între ei era o ceartă, după care s-au reîntors în bar, unde se auzea zgomot de bătaie, și actele cauzei - cererea lui V.Mocrițchi adresată organelor de drept în scopul pornirii urmăririi penale pe faptul sustragerii de la el a banilor și bunurilor

materiale; procesul-verbal de cercetare la fața locului; raportul de expertiză medico-legală nr.181/D din 22.12.2010, potrivit căruia lui V.Mocrițchi i-au fost provocate vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, probe care, analizate în ansamblu, coroborează între ele și confirmă vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

La fel, instanța de apel a considerat că nerecunoașterea de către inculpat a vinovăției sale pe ambele capete de acuzare, corect a fost interpretat de către prima instanță drept tentativă de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală, fiind apreciată ca o poziție de apărare aleasă de el.

Cît privește achitarea inculpatului I.Carp în baza art.179 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a reiterat că prima instanță pe acest capăt de acuzare a comis o eroare materială la întocmirea sentinței, și anume în partea constatatoare a acesteia, fiindcă acest episod a fost reținut în acțiunile inculpatului, deși ajungînd la concluzia privind nevinovăția acestuia și dispunînd achitarea lui, instanța urma să se expună doar asupra învinuirii adusă acestuia în rechizitoriu. Considerînd că această eroare nu aduce atingere legalității verdictului contestat și poate fi înlăturată fără desființarea sentinței, instanța de apel a reținut că I.Carp prin învinuirea formulată în rechizitoriu se învinuiește în faptul că, la data de 10.11.2010, pe la ora 18.00, aflîndu-se în s.Hîjdieni, r-nul Glodeni, prin înțelegere prealabilă, împreună cu două persoane, în privința cărora procesul penal a fost disjuns într-o procedură separată, urmărind scopul pătrunderii și perchiziționării ilegale a domiciliului cet.Potîng Elena, fără consimțămîntul acesteia, au pătruns în curtea gospodăriei ei, pe care au perchiziționat-o, în scopul depistării feciorului ei Potîng Anatol. Totodată, instanța a indicat că soluția primei instanțe privind achitarea inculpatului pe acest capăt de învinuire urmează a se menține.

Instanța de apel a concluzionat că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, prima instanță a dat deplină eficiență dispozițiilor art.61, 75 Cod penal, a ținut seama de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării vinovatului și corect a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea acestuia poate avea loc doar prin izolarea lui de societate.

5. Împotriva sentinței și deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, invocînd că nu se consideră vinovat, iar prin probele administrate nu a fost demonstrată vinovăția sa în cele incriminate.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.422 Cod de procedură penală (modificat în redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare la 27.10.2012), termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărîrilor instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit materialelor cauzei, decizia motivată a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 21 noiembrie 2012 în prezența participanților la proces, inclusiv a inculpatului I.Carp și avocatului său, M.Lichii, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată, fiindu-le înmînată participanților la proces, inclusiv inculpatului, copia deciziei în aceeași zi, potrivit recipisei (f.d.297, 304, v.2), iar la 26 noiembrie 2012, inculpatului i-a fost înmînată decizia tradusă și în limba rusă, fapt confirmat prin recipisa anexată la f.d.284, v.2.

Conform prevederilor art.231 alin.(3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Raportînd prevederile art.231 alin.(3) și art.422 Cod de procedură penală (red.2003) la situația dată, rezultă că termenul de declarare a recursului (de 30 de zile) împotriva deciziei menționate, expira la 27 decembrie 2012.

Conform datelor de înregistrare a secției grefă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, inculpatul a depus recursul ordinar împotriva deciziei instanței de apel la data de 18 iunie 2013, adică cu mult mai târziu după expirarea termenului legal de 30 zile, prevăzut de art.422 Cod de procedură penală (f.d.325, v.2).

Potrivit art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

În acest context, instanța de recurs atestă că termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca tardiv, deoarece legea procesual penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului declarat de inculpat, ca fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Carp Ivan, împotriva sentinței Judecătoriei Glodeni din 25 iulie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2012 în propria lui cauză penală, fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 noiembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă